

Κείμενο Απόφασης

Αριθμός 652/2011

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Δ΄

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Απριλίου 2008 με την εξής σύνθεση: Α. Τσαμπάση, Αντιπρόεδρος, Προεδρεύουσα, σε αναπλήρωση του Προέδρου του Τμήματος, που είχε κώλυμα, Ε. Νίκα, Δ. Γρατσία, Σύμβουλοι, Ο. Ζύγουρα, Χρ. Μπολόφη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Μουζάκη, Γραμματέας του Δ΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 7 Οκτωβρίου 2005 αίτηση:

του Β. Ζ. Μ. του Σ., κατοίκου Θ. (Α΄ Φοιτητική Εστία), ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Σπυρίδωνα Κουλοχέρη (Α.Μ. 13867), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, ο οποίος παρέστη με την Κυριακή Γρηγορίου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή ο αιτών επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ αριθ. 9135/26107/9.6.2005 απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, καθώς και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του Εισηγητή, Συμβούλου Δ. Γρατσία.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αιτούντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους ακυρώσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και την αντιπρόσωπο του Υπουργού, η οποία ζήτησε την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινομένης αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (1006818 και 873429/2005 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή ζητείται η ακύρωση της αποφάσεως 9135/26107/ 9.6.2005 του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία απερρίφθη τελικώς το αίτημα αλλοδαπού τουρκικής ιθαγένειας και, κατά τους ισχυρισμούς του, κουρδικής καταγωγής, περί αναγνώρισέως του ως πρόσφυγα υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης.

3. Επειδή η αίτηση ασκείται εμπροθέσμως (κοινοποίηση της προσβαλλομένης αποφάσεως στον αιτούντα: 8.7.2005, κατάθεση της κρινομένης αιτήσεως: 7.10.2005).

4. Επειδή η Διεθνής Σύμβαση περί της Νομικής Καταστάσεως των Προσφύγων, υπογραφείσα στη Γενεύη την 28.7.1951 και κυρωθείσα με το ν.δ. 3989/1959 (Α' 201), ορίζει στο άρθρο 1Α παράγραφος 2 (όπως η διάταξη αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 1 παράγραφος 2 του Πρωτοκόλλου της Νέας Υόρκης της 31.1.1967, κυρωθέντος με τον α.ν. 389/1968, Α' 125) ότι ως «πρόσφυγας» νοείται, μεταξύ άλλων, και κάθε πρόσωπο, το οποίο «συνεπεία δικαιολογημένου φόβου διώξεως λόγω φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξεως ή πολιτικών πεποιθήσεων ευρίσκεται εκτός της χώρας, της οποίας έχει την υπηκοότητα και δεν δύναται ή λόγω του φόβου τούτου δεν επιθυμεί να απολαύη της προστασίας της Χώρας ταύτης». Εξ άλλου, ο ν. 1975/1991, τιτλοφορούμενος «Είσοδος - έξοδος, παραμονή, εργασία, απέλαση αλλοδαπών, διαδικασία αναγνώρισεως αλλοδαπών προσφύγων κ.λπ.» (Α' 184) ορίζει στην παράγραφο 1 του άρθρου 25 (αντικατασταθέντος με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996, Α' 283 και διατηρηθέντος σε ισχύ με το άρθρο 72 περίπτωση α του μεταγενεστέρου περί αλλοδαπών ν. 2910/2001, Α' 91) ότι «(...) ο αλλοδαπός που βρίσκεται καθ' οιονδήποτε τρόπο στο Ελληνικό έδαφος, αναγνωρίζεται ύστερα από αίτησή του ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο, εφόσον στο πρόσωπό του συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 1Α της από 28.7.1951 Διεθνούς Σύμβασης της Γενεύης "περί της νομικής καταστάσεως των προσφύγων" (ν.δ. 3989/1959, ΦΕΚ 209 Α'), όπως τροποποιήθηκε με το από 31.1.1967 Πρωτόκολλο της Νέας

Υόρκης (α.ν. 389/1968, ΦΕΚ 125 Α΄)». Ο αυτός νόμος χορήγησε, με την παράγραφο 1 του άρθρου 24, αντικατασταθέντος με το άρθρο 1 του Ν. 2452/1996, νομοθετική εξουσιοδότηση με αντικείμενο τη θέσπιση διαδικασίας αναγνωρίσεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα. Κατ'επίκληση της τελευταίας αυτής εξουσιοδοτήσεως εκδόθηκε το π.δ. 61/1999 (Α΄ 63), με το άρθρο 3 του οποίου, όπως ίσχυε κατά τον εν προκειμένω κρίσιμο χρόνο, ορίσθηκαν τα εξής: «1. (...) Ο αιτών άσυλο αναγνωρίζεται ως πρόσφυγας και του παρέχεται άσυλο με απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ύστερα από πρόταση της Διεύθυνσης Κρατικής Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης. Κατά τη σύνταξη της πρότασης, ο αρμόδιος χειριστής αξιωματικός ή πολιτικός υπάλληλος Π.Ε. συλλέγει κάθε στοιχείο χρήσιμο για την υπόθεση και δύναται να ζητεί τις απόψεις και άλλων Αρχών, καθώς και πληροφορίες από την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες ή άλλες οργανώσεις ιδίως σε ό,τι αφορά την κατάσταση σε τρίτες χώρες προέλευσης ή διέλευσης. Επίσης, δύναται να προβαίνει σε επανεξέταση του ενδιαφερομένου για παροχή διευκρινίσεων ή κατάθεση συμπληρωματικών στοιχείων προς τεκμηρίωση της εισήγησής του, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο ή διαταχθεί σχετικά. 2. (...). 3. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης ασύλου, ο αιτών δικαιούται να προσφύγει ενώπιον του Υπουργού Δημόσιας Τάξης, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επίδοσης της απόφασης. Στην απορριπτική απόφαση αιτιολογούνται πλήρως οι λόγοι της απόρριψης και γίνεται μνεία για την προθεσμία προς άσκηση προσφυγής, καθώς και τις συνέπειες της παρόδου άπρακτης της προθεσμίας αυτής. Το περιεχόμενο της απόφασης ανακοινώνεται προφορικά στον αιτούντα σε γλώσσα που κατανοεί και περί της ανακοινώσεως αυτής γίνεται μνεία στο αποδεικτικό επίδοσεως. 4. Η προσφυγή κατατίθεται στην κατά το άρθρο 2 παρ. 1 του παρόντος διατάγματος αρμόδια Αστυνομική Αρχή του τόπου κατοικίας ή προσωρινής διαμονής του ενδιαφερομένου, η οποία υποχρεούται να τη διαβιβάσει το ταχύτερο δυνατόν στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης (...). 5. Επί της προσφυγής ο Υπουργός αποφαινεται εντός προθεσμίας ενενήντα (90) ημερών από την ημερομηνία ασκήσεώς της, ύστερα από γνώμη εξαμελούς επιτροπής που αποτελείται από το Νομικό Σύμβουλο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, ή το νόμιμο αναπληρωτή ως πρόεδρο, και ως μέλη ένα υπάλληλο του Διπλωματικού Κλάδου του Υπουργείου Εξωτερικών, ένα Νομικό Σύμβουλο του ίδιου Υπουργείου και ένα ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας, οι οποίοι ορίζονται με τους αναπληρωτές τους από τους οικείους Υπουργούς. Επίσης, στην Επιτροπή μετέχουν ένας εκπρόσωπος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από το Δ.Σ. αυτού και ο Σύμβουλος Νομικής Προστασίας του Γραφείου της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες στη χώρα μας ή ειδικά εξουσιοδοτημένο προς τούτο πρόσωπο. Οι αποφάσεις της επιτροπής λαμβάνονται κατά πλειοψηφία και σε περίπτωση ισοψηφίας υπερισχύει η ψήφος του προέδρου. 6. (...). 7. Η επιτροπή καλεί τον προσφεύγοντα, ο οποίος ενημερώνεται έγκαιρα για τον τόπο και την ημερομηνία εξετάσεως της προσφυγής του, καθώς και για το δικαίωμά του, να παραστεί αυτοπροσώπως ή μετά του συνηγόρου του ενώπιόν της, για να εκθέσει προφορικά, με τη βοήθεια κατάλληλου διερμηνέα, τα επιχειρήματά του και να δώσει διευκρινίσεις ή να υποβάλει τυχόν συμπληρωματικά στοιχεία. 8. (...) 9. (...). 10. (...)». Με το αυτό π.δ. 61/1999 ορίσθηκε, περαιτέρω, στο μεν άρθρο 5 ότι είναι δυνατή η επανεξέταση απορριφθέντος αιτήματος ασύλου « αν

προσκομίζονται από τον αιτούντα νέα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία που αφορούν το πρόσωπο αυτού ή των μελών της οικογένειάς του και τα οποία, εάν ήταν γνωστά πριν από την έκδοση της οριστικής απόφασης, θα αποτελούσαν βασικό κριτήριο αναγνώρισής του ως πρόσφυγα», στο δε άρθρο 8 ότι επί απορρίψεως αιτήματος αναγνώρισεως αλλοδαπού ως πρόσφυγα είναι δυνατόν να επιτραπεί στον τελευταίο η παραμονή στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους, σύμφωνα με τα ειδικότερα προβλεπόμενα στο εν λόγω άρθρο 8, καθώς και στην παράγραφο 4 του άρθρου 25 του ν. 1975/1991, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 2452/1996. Τέλος, ο Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας, κυρωθείς με το άρθρο πρώτο του ν. 2690/1999 (Α' 45), ορίζει στο άρθρο 20 τα εξής: «1. Όπου ο νόμος, για την έκδοση διοικητικής πράξης, προβλέπει προηγούμενη γνώμη (απλή ή σύμφωνη) (...), η (...) γνώμη διατυπώνεται ύστερα από ερώτημα του οργάνου που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα (...). Η γνώμη (...) πρέπει να είναι έγγραφη, αιτιολογημένη και επίκαιρη κατά το περιεχόμενό της. 2. Το όργανο που έχει την αποφασιστική αρμοδιότητα δεν μπορεί να εκδώσει πράξη με περιεχόμενο διαφορετικό από αυτό της σύμφωνης γνώμης (...). Η μη αποδοχή της θετικής σύμφωνης γνώμης ή της πρότασης, καθώς και η απόκλιση από την απλή γνώμη, πρέπει να αιτιολογούνται ειδικώς».

5. Επειδή από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτουν, εν προκειμένω, τα εξής: Ο αιτών, ο οποίος έχει τουρκική ιθαγένεια, εισήλθε λάθρα στην Ελλάδα, μέσω της νήσου Στρογγύλης Δωδεκανήσου, την 10.10.1995 και υπέβαλε αυθημερόν αίτηση αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα υπό την έννοια της Διεθνούς Συμβάσεως της Γενεύης. Τ. αίτημα απερρίφθη με την απόφαση 9135/26107/18.6.1996 του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, με την αιτιολογία ότι ο αιτών δεν απέδειξε ότι διώκεται από τις τουρκικές αρχές για λόγο εξ εκείνων που μνημονεύονται στη Διεθνή Σύμβαση της Γενεύης και ότι χρησιμοποιεί το αίτημα ασύλου για να παραμείνει στην Ελλάδα με στόχο τη βελτίωση των συνθηκών διαβιώσεώς του. Την 8.6.2001, ο αιτών υπέβαλε, κατ'επίκληση του άρθρου 5 του π.δ. 61/1999, αίτηση εξ υπαρχής επανεξετάσεως της αιτήματος αναγνώρισεώς του ως πρόσφυγα, επικαλούμενος νέα στοιχεία, μη υποβληθέντα με την αρχική αίτησή του. Ειδικότερα, με την αίτηση επανεξετάσεως προσεκόμισε, μεταξύ άλλων: α) Το από 2.5.2001 έγγραφο της αντιπροσωπείας στην Ελλάδα του κόμματος PRK-RIZGARI (Partiya Rizgariya Kurdistan Απελευθερωτικό Κ. του Κ.), στο οποίο βεβαιώνεται ότι ο αιτών είναι, από το 1995, μέλος του κόμματος και αναπτύσσει δράση στην Ελλάδα και β) Αντίγραφο κατηγορητηρίου, το οποίο συνέταξε ο Εισαγγελέας του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφαλείας της πόλεως Ν. εις βάρος του αδελφού του αιτούντος Α. Μ. Β. Στο έγγραφο αυτό αναφέρεται ότι ο τελευταίος συνελήφθη την 15.4.1999 και κατηγορείται ότι, κατά τη διάρκεια συγκεντρώσεως για τις δημοτικές εκλογές, την οποία διοργάνωσε στην κωμόπολη Η., αφ'ενός διέπραξε αδίκημα εναντίον της εθνικής και εδαφικής ακεραιότητας της Τουρκικής Δημοκρατίας, με την άσκηση γραπτής και προφορικής προπαγάνδας και αφ'ετέρου άσκησε προπαγάνδα υπέρ «της παράνομης, ένοπλης τρομοκρατικής οργάνωσης ΡΚΚ». Στο αυτό έγγραφο αναφέρεται, περαιτέρω, ότι, από την κατάθεση του κατηγορουμένου προέκυψε

ότι ο αδελφός του Z. Murat B. (ήδη αιτών) διέφυγε στο εξωτερικό το 1995, συμμετέχει «σε εξτρεμιστικές ενέργειες εναντίον της Τουρκίας στην Ελλάδα» και είναι μέλος «της παράνομης οργάνωσης PRK-RIZGARI (Partiya Rizgariya Kurdistan)», καθώς, επίσης, και ότι άλλος αδελφός του κατηγορουμένου (και του ήδη αιτούντος) διέφυγε στο εξωτερικό το 1984 και συμμετέχει σε «εξτρεμιστικές δραστηριότητες εναντίον της Τουρκίας στη Δανία, ως πολιτικός πρόσφυγας». Ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως εχώρησε, κατόπιν τούτου, σε επανεξέταση του αιτήματος του ενδιαφερομένου περί αναγνώρισέως του ως πρόσφυγα και απέρριψε το αίτημα αυτό, με την 9135/26107/29.8.2002 απόφασή του, στην οποία παρατίθεται η εξής αιτιολογία: «1. Οι ισχυρισμοί του αιτούντος κρίνονται αντιφατικοί και ανακόλουθοι, καθόσον: Αρχικά, κατά την είσοδο και υποβολή του αιτήματος ασύλου, πέραν της αντίθεσης προς το καθεστώς λόγω της κουρδικής καταγωγής του, δήλωσε ως λόγο διαφυγής την αποφυγή της στράτευσής του, μετά την εκπνοή της αναβολής και την ανάγκη επίλυσης των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε η οικογένειά του. 2. Μεταγενέστερα, σε άλλο στάδιο της εξέτασής του, αναφέρθηκε στον κίνδυνο δίωξής του στην Τουρκία, για πολιτική δραστηριότητα, την οποία ανέπτυξε τόσο εντός, όσο και εκτός αυτής. 3. Πέραν των ανωτέρω, διαθέτει διαβατήριο Τουρκίας, από το οποίο προκύπτει ότι επανειλημμένα έκανε χρήση της προστασίας των Αρχών της, χωρίς να αντιμετωπίσει οποιοδήποτε πρόβλημα. 4. Το προσκομισθέν προς υποστήριξη του αιτήματός του έγγραφο αρχών Τουρκίας, δεν παρέχει εχέγγυα γνησιότητας και αξιοπιστίας, διότι πέραν του γεγονότος ότι είναι ανεπικύρωτο φωτοαντίγραφο, εγείρει και ερωτηματικά, πώς δηλαδή ο συλληφθείς αδελφός του φέρεται να ενεργεί ως υποψήφιος δήμαρχος στην Τουρκία, όταν κατά το παρελθόν ουδέποτε αναφέρθηκε στην πολιτική του δραστηριότητα, ως μέλος κόμματος ή οργάνωσης. 5. Επανέρχεται επί του αιτήματος ασύλου, μετά την παρέλευση έξι περίπου ετών και επιδιώκει, με την επίκληση του προαναφερόμενου στοιχείου, να εμφανίσει τον εαυτό του ως πρόσφυγα, ώστε να νομιμοποιήσει την ενταύθα παραμονή του, με σκοπό την ολοκλήρωση των σπουδών του και την αποφυγή των συνεπειών εκ της ανυποταξίας του». Κατά της απορριπτικής αποφάσεως του Γενικού Γραμματέα, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτούντα την 12.9.2002, ασκήθηκε εμπροθέσμως, την 10.10.2002, η προσφυγή του άρθρου 3 παράγραφος 3 του π.δ. 61/1999, επί της οποίας γνωμοδότησε, σύμφωνα με την παράγραφο 5 του αυτού άρθρου 3, η προβλεπόμενη στην διάταξη αυτή ειδική επιτροπή. Κατά τη συνεδρίασή της, της 31.10.2002, η ειδική επιτροπή εξέτασε προφορικώς τον αιτούντα, ο οποίος, κατά την προφορική αυτή εξέταση, εξέθεσε, μεταξύ άλλων, ότι ο αδελφός του A. M. B. (στον οποίον αφορά το μνημονευθέν ανωτέρω κατηγορητήριο του Εισαγγελέα του Δικαστηρίου Κρατικής Ασφαλείας) έχει αναπτύξει έντονη πολιτική δραστηριότητα ως μέλος του κουρδικού κόμματος Hader και έχει εκτεθεί ως υποψήφιος δήμαρχος στον τόπο καταγωγής του, ότι άλλος αδελφός του έχει ήδη αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας στη Δανία και ότι «λόγω της δραστηριότητος των αδελφών του δεχόταν ενοχλήσεις από τις αρχές ασφαλείας, συνελαμβάνετο και εκρατείτο επί δύο έως τρεις ημέρες». Κατ'επίκληση της προφορικής αυτής εξετάσεως του αιτούντος και των λοιπών στοιχείων του φακέλου, η ως άνω ειδική επιτροπή ετάχθη κατά πλειοψηφία (τέσσερα μέλη έναντι δύο) υπέρ της αποδοχής της προσφυγής και της αναγνώρισέως του αιτούντος ως πρόσφυγα, με το αιτιολογικό ότι ο αιτών «είχε

αναπτύξει στη χώρα του πολιτική δράση, ως Κ., κατά του κρατούντος καθεστώτος, η δράση του δε αυτή έγινε εντονότερη κατά την εδώ παραμονή του». Ακολούθησε η ήδη προσβαλλόμενη απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, με την οποία το αίτημα αναγνώρισεως του ενδιαφερόμενου ως πρόσφυγα απερρίφθη, με την εξής αιτιολογία: «Από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι υπέστη ή ότι κινδυνεύει να υποστεί ατομική δίωξη από τις αρχές της χώρας του για λόγους φυλής, θρησκείας, εθνικότητας, κοινωνικής τάξης ή πολιτικών πεποιθήσεων. Ο αιτών δεν έδωσε πειστικές διευκρινήσεις σχετικά με το γιατί δεν παρέδωσε το τουρκικό του διαβατήριο, ως είχε υποχρέωση, κατά την υποβολή του αρχικού αιτήματος του ασύλου, το 1995, ούτε διευκρίνισε τις συνθήκες υπό τις οποίες προέβη στην ανανέωση του διαβατηρίου του, από το Τουρκικό Προξενείο της Αθήνας, το 1996 και το 1998, καθώς και το πώς εφοδιάσθηκε με πλαστή προξενική θεώρηση (visa) του Ελληνικού Προξενείου Κ. το 1996. Διαφαίνεται ότι η πολιτική δράση που έχει αναπτύξει στη χώρα μας αποσκοπεί στην εδώ παραμονή του, με σκοπό την ολοκλήρωση των σπουδών του και το αίτημα του ασύλου θεωρείται προσχηματικό, καθώς υπεβλήθη όταν δεν κατάφερε να εξασφαλίσει άδεια παραμονής με άλλο τρόπο». Με την αυτή υπουργική απόφαση επετράπη, πάντως, βάσει του άρθρου 8 του π.δ. 61/1999, η προσωρινή παραμονή του εν λόγω στην Ελλάδα για ανθρωπιστικούς λόγους.

6. Επειδή, με το ανωτέρω περιεχόμενο, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση, κατά το μέρος που αφορά στην απόρριψη του αιτήματος αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα, αιτιολογείται, όπως βασίμως προβάλλεται, πλημμελώς. Και τούτο, διότι: α) Στην προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αναφέρεται, κατά τρόπο όλως γενικό, ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα, επειδή από κανένα στοιχείο δεν προέκυψε ότι ο αιτών υπέστη ή ότι κινδυνεύει να υποστεί ατομική δίωξη για φυλετικούς, πολιτικούς ή άλλους λόγους, χωρίς να αιτιολογείται ειδικώς, όπως επιβάλλεται από γενική αρχή του διοικητικού δικαίου, αποτυπωθείσα ήδη στο άρθρο 20 παράγραφος 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας, η απόκλιση από την απλή γνώμη της ειδικής επιτροπής του άρθρου 3 παράγραφος 5 του π.δ. 61/1999, με την οποία, κατά τα ήδη εκτεθέντα, έγινε δεκτό ότι ο αιτών πρέπει να αναγνωρισθεί ως πρόσφυγας και να υπαχθεί στο προστατευτικό καθεστώς της Συμβάσεως της Γενεύης, διότι «είχε αναπτύξει στη χώρα του πολιτική δράση, ως Κ., κατά του κρατούντος καθεστώτος, η δράση του δε αυτή έγινε εντονότερη κατά την εδώ παραμονή του» (πρβλ. ΣτΕ 3077/2007, 3063/2007, 2635/2006, 3340/2005, 957/2003 κ.λπ.) β) Ενώ ο αιτών είχε επικαλεσθεί ενώπιον της Διοικήσεως έγγραφο δικαστικής αρχής της Τουρκίας (ήτοι το μνημονευθέν ανωτέρω κατηγορητήριο), από το οποίο προκύπτουν, κατ' αρχήν, στοιχεία περί διώξεως ενός αδελφού για αδικήματα συνδεδόμενα με πολιτική δράση, καθώς και περί αναγνώρισεως ετέρου αδελφού του ως πολιτικού πρόσφυγα στη Δανία, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση ουδεμία εκτίμηση περιέχει ως προς το έγγραφο αυτό, τούτο δε παρά το γεγονός ότι, κατά την εκτίμηση του εάν αποδεικνύεται δικαιολογημένος φόβος διώξεως του αιτουμένου την αναγνώρισή του ως πρόσφυγα μπορεί να ληφθούν υπ όψη από τη Διοίκηση και στοιχεία που αφορούν τη δράση στενών συγγενών του ενδιαφερομένου (ΣτΕ 3075/2007, 824/2006, 3381/1997). Εν όψει των

ανωτέρω, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση πρέπει, κατά το μέρος που αφορά στην απόρριψη του αιτήματος αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα, να ακυρωθεί, η δε υπόθεση να αναπεμφθεί στη Διοίκηση προς νέα, νόμιμη κρίση επί του ανωτέρω αιτήματος, στο πλαίσιο της οποίας πρέπει να εκτιμηθεί ειδικώς το μνημονευθέν ανωτέρω έγγραφο δικαστικής αρχής της Τουρκίας. Κατά την κρίση, εξ άλλου, αυτήν η Διοίκηση μπορεί, ενδεχομένως, να συνεκτιμήσει, υπό τον όρο ότι ευρίσκουν επαρκές έρεισμα στα στοιχεία του φακέλου, και τις συνθήκες ανανεώσεως του διαβατηρίου του αιτούντος και λήψεως προξενικής θεωρήσεως από το Προξενείο της Ελλάδος στην Κωνσταντινούπολη, περί των οποίων γίνεται λόγος στην προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση.

Δια ταύτα

Δέχεται την υπό κρίση αίτηση.

Ακυρώνει, κατά τα εκτιθέμενα στο αιτιολογικό, την απόφαση 9135/26107/9.6.2005 του Υπουργού Δημοσίας Τάξεως, κατά το μέρος που αφορά στην απόρριψη του αιτήματος αναγνώρισεως του αιτούντος ως πρόσφυγα.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αιτούντος, η οποία ανέρχεται στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22 Απριλίου 2008

Η Προεδρεύουσα Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας του Δ' Τμήματος

Α. Τσαμπάση Δ. Μουζάκη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 2ας Μαρτίου 2011.

Ο Προεδρέων Αντιπρόεδρος Η Γραμματέας

Α. Ράντος Αικ. Ρίπη

Α.Β. (Δ)